

се чудятъ, а най-много се възхищаватъ отъ изгледа и формата на Бенковски. Китка паунови пера гордо се развява на скъпъ калпакъ съ златенъ кръстъ на чело. Чуватъ се гласове: „това е нашиятъ царъ. Колко е хубавъ!“

Отъ Сестримо Бенковски съ блѣскавата си гвардия стига въ Бѣлово. Народътъ съ възторгъ го приема. Прави се молебень въ църквата. Нѣколко чужденци, що работѣли на желѣзопътната гара, се трогватъ, напускатъ работата си и трѣгватъ съ бунтовниците.

Хвърковатата гвардия на Бенковски.

Но многобройни турски башибозуци и редовни войски пристигатъ отъ всѣкжде и почватъ да нападатъ лагеритѣ на разбунтуванитѣ села. Времето се застудява, дъждъ, промѣсенъ съ снѣгъ, вали, рѣзливъ вѣтъръ забруля избѣгалото въ гората мирно население. . . Кремъклийкитѣ пушки се намокрятъ и не могатъ да гърмятъ. . . Настѣпва разкаяние и... отчаяние.

Бенковски се завръща къмъ гората при Траяновата врата, дето се води сражение между възста-